

Wtorek, 21 maja 2013 r.

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i państwom członkowskim.

P7_TA(2013)0201

Energia odnawialna na europejskim wewnętrznym rynku energii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie bieżących wyzwań i szans związanych z energią odnawialną na europejskim wewnętrznym rynku energii 2012/2259(INI)

(2016/C 055/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Energia odnawialna: ważny uczestnik europejskiego rynku energii” wraz z towarzyszącymi mu dokumentami roboczymi (COM(2012)0271),
 - uwzględniając art. 194 ust. 1 TFUE,
 - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Plan działania w zakresie energii do roku 2050” (COM(2011)0885),
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji towarzyszący wnioskowi dotyczącemu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (SEC(2008)0057),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii ⁽²⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 2003/54/WE ⁽³⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 2003/55/WE ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Rozwoju Regionalnego oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0135/2013),
- A. mając na uwadze, że udział energii odnawialnej w koszyku energetycznym Europy zwiększa się w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej oraz wnosi istotny wkład w bezpieczne, niezależne, zróżnicowane i niskoemisyjne dostawy energii w Europie;
- B. mając na uwadze, że ogólnoeuropejski potencjał energii odnawialnej nie został jeszcze w pełni wykorzystany do celów dostaw energii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94.

Wtorek, 21 maja 2013 r.

- C. mając na uwadze, że zwiększający się udział energii odnawialnej w europejskim koszyku energetycznym wymaga rozbudowy istniejącej infrastruktury sieci i informatycznej;
- D. mając na uwadze, że dywersyfikacja naszego koszyka energetycznego opiera się na licznych technologiach energii odnawialnej (energia wodna, energia geotermalna, energia słoneczna, energia morska, energia wiatrowa, pompy ciepła, biomasa, biopaliwo) oferujących różne usługi w formie energii elektrycznej, ogrzewania, chłodzenia oraz rozwiązań transportowych;
- E. mając na uwadze, że w ramach polityki energetycznej należy zawsze traktować równorzędnie cel bezpieczeństwa dostaw, konkurencyjności, efektywności i korzystnego oddziaływania na środowisko;
- F. mając na uwadze, że UE jest obecnie uzależniona od importu energii stanowiącej ponad połowę jej końcowego zużycia;
- G. mając na uwadze, że polityka energetyczna Unii realizowana w duchu solidarności między państwami członkowskimi w ramach tworzenia rynku wewnętrznego i z uwzględnieniem konieczności utrzymania i poprawy stanu środowiska służy między innymi realizacji celu polegającego na promowaniu rozwoju nowych i istniejących odnawialnych form energii;
- H. mając na uwadze, że urzeczywistnienie wewnętrznego rynku energii do roku 2014 powinno ułatwić nowym uczestnikom rynku, w tym rosnącej liczbie MŚP, wytwarzanie energii odnawialnej, a także powinno przyczynić się do zwiększenia liczby uczestników rynku;
- I. mając na uwadze, że liberalizacja i konkurencja odegrały zasadniczą rolę w obniżeniu cen energii dla wszystkich konsumentów UE;
- J. mając na uwadze, że zgodnie z traktatami europejskimi prawa państwa członkowskiego do określenia warunków wykorzystania jego źródeł energii, wyboru między różnymi źródłami energii i ogólnej struktury dostaw energii danego państwa należą do kompetencji państw członkowskich, bezwzględnie konieczne jest jednak wzmocnienie komunikacji i współpracy; mając na uwadze, że zgodnie z przedstawionym przez Komisję planem działania w dziedzinie energii na rok 2050 każdy scenariusz dotyczący europejskiego systemu energetycznego wymaga znacznie większego udziału energii ze źródeł odnawialnych;
- K. mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami UE znajduje się na właściwej drodze do osiągnięcia celu polegającego na tym, by do 2020 r. dwadzieścia procent energii pochodziło ze źródeł odnawialnych;
- L. mając na uwadze, że w ostatnich latach odnotowano postęp technologiczny w zakresie produkcji energii ze źródeł odnawialnych i że Europa odgrywa w tej dziedzinie główną rolę na świecie;
- M. mając na uwadze, że jeszcze nie uporaliśmy się z kryzysem gospodarczym i kryzysem zadłużenia w Europie, a budżety publiczne i zaufanie inwestorów stoją w obliczu poważnych wyzwań; mając na uwadze, że kryzys należy wykorzystać jako szansę podjęcia koniecznych inwestycji w czyste technologie w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia;
- N. mając na uwadze, że na europejskich uwolnionych rynkach energii rozwój energii odnawialnej zależy od inwestycji prywatnych, które z kolei są uzależnione od stabilności polityki energii odnawialnej;
- O. mając na uwadze, że inwestorzy potrzebują pewności i ciągłości dla swoich przyszłych inwestycji również po roku 2020;
- P. mając na uwadze, że zużycie energii należy zmniejszyć, natomiast skuteczność produkcji, przesyłu i wykorzystania energii należy zwiększyć;
- Q. mając na uwadze, że technologie grzewcze i chłodnicze oparte na odnawialnych źródłach energii mają do odegrania kluczową rolę w obniżeniu emisyjności sektora energetycznego;
- R. mając na uwadze, że jak uznano w planie działania w dziedzinie energii, gaz będzie miał zasadnicze znaczenie dla transformacji systemu energii, ponieważ dostarcza zarówno zmienne, jak i podstawowe obciążenie umożliwiające wsparcie energii ze źródeł odnawialnych;
- S. mając na uwadze, że Komisja obliczyła, że optymalny handel energią odnawialną umożliwiłby oszczędność do 8 mld EUR rocznie;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

T. mając na uwadze, że istniejące instrumenty prawne na rzecz gospodarki leśnej w dostatecznym stopniu uzasadniają zrównoważony charakter biomasy produkowanej w Unii Europejskiej;

Za wykorzystaniem energii odnawialnej

1. zgadza się z Komisją, że energia odnawialna, a także działania na rzecz efektywności energetycznej i elastyczna i inteligentna infrastruktura stanowią tzw. warianty no regrets określone przez Komisję oraz że w Europie zwiększy się w przyszłości udział energii odnawialnej w dostawach energii, a mianowicie w dostawach energii elektrycznej, w przypadku ciepłownictwa (które stanowi prawie połowę łącznego zapotrzebowania na energię w UE) i chłodnictwa oraz sektora transportu, a energetyczna zależność Europy od konwencjonalnych źródeł energii zmaleje; dodaje, że należy sformułować cele końcowe i pośrednie do roku 2050, aby zaprezentować wiarygodną perspektywę przyszłości energii odnawialnej w UE; przypomina, że wszystkie scenariusze przedstawione przez Komisję w planie działania w dziedzinie energii na rok 2050 zakładają, że udział energii odnawialnej w koszyku energii UE w 2030 r. będzie wynosił przynajmniej 30%; proponuje w związku z tym, aby UE dążyła do osiągnięcia jeszcze wyższego udziału, oraz wzywa Komisję do zaproponowania ogólnounijnego obowiązkowego celu w zakresie energii odnawialnych do 2030 r., przy uwzględnieniu wzajemnego oddziaływania w połączeniu z innymi ewentualnymi celami polityki klimatycznej i energetycznej, w szczególności w połączeniu z celem redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz jego wpływu na konkurencyjność europejskich gałęzi przemysłu, w tym sektorów przemysłu opartych na energii odnawialnej;

2. podkreśla, że energia ze źródeł odnawialnych nie tylko przyczynia się do rozwiązania problemu zmiany klimatu i zwiększa niezależność energetyczną Europy, lecz także niesie ze sobą dodatkowe korzyści dla środowiska naturalnego w postaci mniejszego poziomu zanieczyszczenia powietrza, wytwarzania odpadów i zużycia wody, a także zmniejszenia innych rodzajów ryzyka nierozzerwalnie związanych z innymi formami wytwarzania energii;

3. podkreśla, że zaopatrzenie w bezpieczną, pewną, przystępną cenowo i zrównoważoną energię jest niezbędne do zapewnienia konkurencyjności europejskiego przemysłu i gospodarki; podkreśla, że w nadchodzącym dziesięcioleciu w UE trzeba będzie zastąpić blisko połowę elektrowni i że system dostaw energii wymaga modernizacji i uelastyczenia, aby uwzględnić oczekiwany rosnący udział energii odnawialnej; podkreśla, że zwiększanie udziału energii odnawialnej w energii elektrycznej, ciepłownictwie, chłodnictwie i transporcie musi następować w sposób opłacalny, z uwzględnieniem korzyści i całkowitych kosztów związanych z energią odnawialną, w tym kosztów systemowych, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw; z uznaniem przyjmuje rosnącą konkurencyjność technologii opartych na odnawialnych źródłach energii i podkreśla, że gałęzie przemysłu oparte na energii odnawialnej i czystych technologiach są istotnym czynnikiem wzrostu dla konkurencyjności Europy, mają ogromny potencjał tworzenia miejsc pracy i wnoszą istotny wkład w rozwój nowych gałęzi przemysłu i rynków eksportowych;

4. zauważa, że w ramach rozwoju sektora energii odnawialnej w państwach członkowskich należy oczekiwać wzmoczonego wykorzystania energetycznej biomasy, co wymaga kompleksowego opracowania kryteriów dotyczących rozwoju stałej i gazowej biomasy;

5. podkreśla, że należy zwiększyć widoczność obecnego i oczekiwanego wkładu biomasy i innych źródeł energii, które można kontrolować, w sektorze energii odnawialnej względem zainteresowanych stron, aby promować sprawiedliwy i zrównoważony proces decyzyjny;

6. wzywa UE do zagwarantowania, że promowanie odnawialnych zasobów w produkcji i wykorzystywaniu energii nie zagrazi bezpieczeństwu żywnościowemu, zrównoważonej produkcji wysokiej jakości żywności oraz konkurencyjności rolnictwa;

7. zauważa, że zwiększenie kosztów energii może mieć negatywny wpływ na niektóre elementy systemu żywnościowego i że może to mieć niepożądane skutki dla producentów i konsumentów;

8. uznaje istotne znaczenie potencjału ograniczenia emisji dwutlenku węgla poprzez zwiększenie wykorzystania biometanu w pojazdach pokonujących krótkie i dalekie odległości, a zwłaszcza w pojazdach ciężarowych, oraz wykorzystania energii elektrycznej w pojazdach miejskich pokonujących krótkie odległości;

9. jest przekonany, że odzysk odpadów jest szansą na dalszy rozwój sektora energii odnawialnej oraz na osiągnięcie celów europejskiego planu w dziedzinie energii;

10. zauważa, że niektóre odnawialne źródła energii, na przykład energii geotermalnej, mogą lokalnie zapewniać ciepło i energię elektryczną w sposób ciągły; uważa, że takie lokalne źródła energii zwiększają niezależność energetyczną, również w przypadku społeczności oddalonych;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

11. podkreśla, że zrównoważona energia wodna ogółem przyczynia się do „odnawialnej” przyszłości i oprócz produkcji energii przejmując również inne ważne funkcje, takie jak ochrona przeciwpowodziowa i wkład w bezpieczne zaopatrzenie w wodę pitną; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podniesienia świadomości społecznej na temat wielokrotnego wykorzystania energii wodnej;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia większej uwagi na niewykorzystany potencjał energii odnawialnej w sektorze grzewczym i chłodniczym oraz na wzajemne zależności między zwiększonym wykorzystaniem energii odnawialnej z jednej strony a wdrażaniem dyrektyw w sprawie efektywności energetycznej i w sprawie budynków z drugiej strony, a także na możliwości z nimi związane;
13. zwraca uwagę na możliwości oszczędności wynikające z uwzględnienia drogi słońca i różnych europejskich stref czasowych w rozwoju sektora energii odnawialnej;
14. zauważa, że w ramach przewidzianych na mocy dyrektywy UE w sprawie energii odnawialnej (2009/28/WE) państwa członkowskie promują obecnie energię odnawialną samodzielnie, w bardzo różnorodnych krajowych warunkach administracyjnych oraz że przyczynia się to do pogłębiania ich nierównomiernego rozwoju, ponieważ z uwagi na uwarunkowania techniczne, nietechniczne i naturalne istnieją różnice w potencjale rozwoju odnawialnych źródeł energii, przy zróżnicowanej regionalnej przewadze konkurencyjnej; zwraca uwagę, że funkcjonujący wewnętrzny rynek mógłby umożliwić zrównoważenie różnic w sektorze energii odnawialnych i nierównego podziału zasobów naturalnych; uważa, że większość obszarów może wnieść wkład we wprowadzenie energii odnawialnej; zauważa jednak konieczność zachęcania do inwestowania w odnawialne źródła energii tam, gdzie mają one największy potencjał, tak aby zapewnić skuteczne wykorzystanie publicznych środków finansowych;
15. stwierdza, że stopień akceptacji społecznej i politycznej dla kwestii energii odnawialnej jest zróżnicowany, jak w przypadku większości innych sposobów wytwarzania energii i infrastruktury; zauważa, że istnieją znaczne rozbieżności w poziomie dostępnych środków publicznych i prywatnych wykorzystywanych do promowania energii odnawialnej; podkreśla, że dostęp do kapitału inwestycyjnego ma zasadnicze znaczenie dla dalszego wykorzystania energii odnawialnej, zwłaszcza w świetle kryzysu finansowego, który doprowadził do rozproszenia kapitału inwestycyjnego; uważa, że w przypadku istnienia niedoskonałości rynku lub gdy producenci mają ograniczone możliwości zapewnienia finansowania opartego na rynku, należy ułatwić dostęp do większego kapitału na rzecz odnawialnych źródeł energii; sugeruje, by Komisja wykorzystwała możliwości oferowane przez Europejski Bank Inwestycyjny i krajowe instytucje publiczne w zakresie innowacyjnych instrumentów finansowych na finansowanie projektów w zakresie energii odnawialnej, natomiast rynki emisji powinny odegrać rolę w zachęcaniu inwestorów do inwestowania w energię odnawialną;
16. zauważa, że dotychczas w warunkach gospodarki rynkowej na rynku energii konkurencyjna jest część rozwiązań z zakresu energii odnawialnej, podczas gdy inne technologie zbliżają się do cen rynkowych; zgadza się z Komisją, że należy wykorzystywać wszystkie właściwe i rentowne środki, aby obniżyć koszty w celu przyspieszenia wzrostu konkurencyjności energii odnawialnej w warunkach gospodarki rynkowej;
17. uważa, że istnieje potrzeba wycofania dotacji, które niszczą konkurencję, oraz również tych, których celem jest wsparcie szkodliwych dla środowiska paliw kopalnych;

Energia odnawialna na europejskim wewnętrznym rynku energii

18. uważa, że wewnętrzny rynek gazu i energii elektrycznej należy utworzyć do 2014 r. i że będzie on miał zasadnicze znaczenie dla integracji energii odnawialnej, by był opłacalnym sposobem zrównoważenia zróżnicowanej produkcji energii elektrycznej; z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji na temat stanu tworzenia wewnętrznego rynku energii i realizacji trzeciego pakietu; wzywa Komisję do wykorzystania wszystkich dostępnych instrumentów, w tym stawiania państw członkowskich przed Trybunałem Sprawiedliwości, aby jak najszybciej zakończyć tworzenie wewnętrznego rynku energii; wzywa Komisję do rozwiązania problemu niewłaściwej koncentracji rynku, jeżeli zagraża on konkurencji; wzywa państwa członkowskie do kontynuowania całościowego wdrożenia ustawodawstwa dotyczącego wewnętrznego rynku energii, rozwoju połączeń międzysystemowych oraz zlikwidowania energetycznych wysp i wąskich gardeł;
19. zaznacza, że biorąc pod uwagę różnorodność rynków krajowych, różne możliwości i różne etapy rozwoju i zaawansowanie wzorców technologicznych, w Unii Europejskiej istnieje wiele różnych mechanizmów wspierania rozwoju energii odnawialnej; podkreśla, że różnorodność ta zaostrza problemy dla wewnętrznego rynku energii, np. powodując brak wydajności w transgranicznym handlu energią elektryczną; z zadowoleniem przyjmie wytyczne Komisji dotyczące reformy systemu wsparcia;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

20. uważa, że na zakończeniu tworzenia wewnętrznego rynku energii skorzystają w największym stopniu konsumenci; zgadza się z oceną Komisji, że również w przypadku energii odnawialnej – wraz z osiągnięciem przez nią dojrzałości rynkowej i opłacalności – oraz w przypadku wszystkich innych źródeł energii należy zapewnić konkurencję, ponieważ stanowi to najlepszy impuls do pobudzenia innowacji i obniżenia kosztów, co zapobiega rozpowszechnianiu się ubóstwa energetycznego; podkreśla, że utrzymywanie się cen regulowanych na poziomie detalicznym uniemożliwia konsumentom pełne korzystanie z prawa wyboru;

21. odnotowuje, że mechanizmy współpracy ustanowione na mocy dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych nie są dotychczas prawie w ogóle stosowane, a szereg mechanizmów współpracy jest mimo to obecnie planowanych; powołuje się na ustalenia Komisji, według których lepsze wykorzystywanie istniejących możliwości współpracy mogłoby przynieść znaczne korzyści, takie jak pobudzenie handlu; pozytywnie odnosi się do zapowiedzi opracowania przez Komisję wytycznych dotyczących współpracy w ramach UE, które określają praktyczne stosowanie mechanizmów współpracy oraz przedstawiają i omawiają wyzwania związane z taką współpracą; wzywa Komisję do dopilnowania, aby wytyczne UE były wdrażane w państwach członkowskich; wzywa Komisję do uwzględnienia i wykładni art. 13 dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych (2009/28/WE) w celu dopilnowania, aby państwa członkowskie właściwie wdrożyły tę dyrektywę, oraz w celu uniemożliwienia organom publicznym stosowania procedur wydawania certyfikatów i licencji w sposób zakłócający konkurencję; wzywa państwa członkowskie, by następnie w stosownych przypadkach lepiej wykorzystywały mechanizmy współpracy i ponadto zintensyfikowały wzajemną komunikację;

22. z zadowoleniem przyjmuje ulepszenie metod prognozowania zdolności wytwarzania energii wiatrowej na rynkach dnia bieżącego, co umożliwi lepszą integrację energii elektrycznej z różnych źródeł energii odnawialnej; z zadowoleniem przyjmuje również nowe kodeksy sieci wymagane w ramach trzeciego pakietu dotyczącego wewnętrznego rynku energii, który jest obecnie opracowywany przez odpowiednie podmioty, co prowadzi do stabilizacji częstotliwości, a tym samym przyczynia się również do lepszej integracji energii elektrycznej produkowanej ze źródeł odnawialnych;

23. podkreśla, że właściwe rozwiązania rynkowe muszą jak najszybciej ułatwić stopniowe włączanie energii odnawialnej do systemu energetycznego i europejskiego wewnętrznego rynku energii we wszystkich państwach członkowskich oraz że w perspektywie długoterminowej różne rodzaje energii odnawialnej – zgodnie z ich zdolnościami i nieodłącznymi cechami – muszą spełniać funkcje i zadania służące zapewnieniu stabilności systemu, których realizację zapewniają dotychczas konwencjonalne źródła energii; podkreśla, że w UE istnieją obiecujące przykłady takich rynków; apeluje przy tym o uwzględnienie na większą skalę pozytywnych i negatywnych, pośrednich i bezpośrednich skutków ubocznych energii odnawialnej podczas planowania i wdrażania, w szczególności w odniesieniu do istniejącej infrastruktury, w tym sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, oraz w odniesieniu do środowiska, różnorodności biologicznej i ochrony gatunków; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podniesienia świadomości społecznej na temat potencjalnych skutków ubocznych różnych technologii energii odnawialnej;

24. wzywa Komisję do przeanalizowania na podstawie analizy kosztów i korzyści przepisów dotyczących środowiska, na przykład ramowej dyrektywy wodnej lub dyrektywy ptasiej, pod kątem ich wzajemnego oddziaływania na rozwój sektora energii odnawialnej;

Wymogi infrastrukturalne

25. zwraca uwagę, że przyłączenie do sieci odnawialnych źródeł energii – w niektórych przypadkach zdecentralizowane, wymagające przesyłu na duże odległości i zmienne – wymaga innych rozwiązań infrastrukturalnych niż obecna infrastruktura energetyczna, której rozwój nastąpił wyłącznie w oparciu o konwencjonalne źródła energii; podkreśla konieczność modernizacji i rozbudowy sieci energetycznej w celu dostosowania do zmian w technologiach produkcji, przesyłu, dystrybucji i bilansowania jako części całego systemu energetycznego; podkreśla, że niektóre odnawialne źródła energii mogą również zrównoważyć zmienne źródła energii i tym samym zmniejszyć potrzebę budowy dodatkowej infrastruktury sieci; podkreśla, że rozwój infrastruktury jest kwestią pilną o zasadniczym znaczeniu dla powodzenia rynku wewnętrznego oraz dla włączenia do niego energii odnawialnej; stwierdza, że wdrożenie pakietu dotyczącego infrastruktury energetycznej jest zatem niezbędne, w szczególności dla przyspieszenia budowy nowej infrastruktury o zasięgu transgranicznym; podkreśla, że należy przyspieszyć procedurę wydawania zezwoleń na projekty dotyczące infrastruktury energetycznej;

26. zwraca uwagę na fakt, że istnieje wiele miejsc wytwarzania energii odnawialnej, które nie wykorzystują w pełni swojej zakładanej wydajności, ponieważ sieć nie jest w stanie przyjąć wytwarzanej w ten sposób energii;

27. uważa, że aby zagwarantować bezpieczeństwo dostaw, rozwojowi sektora energii odnawialnej, który charakteryzuje się zmienną ilością dostaw, musi towarzyszyć wyrównanie tych wahań i zapewnienie elastycznych mocy rezerwowych za pośrednictwem zintegrowanej i połączonej europejskiej sieci elektroenergetycznej umożliwiającej handel transgraniczny, zarządzanie popytem, magazynowanie energii i elastyczne elektrownie; wzywa Komisję do oceny, czy w UE występuje problem związany ze zdolnością przesyłową i do określenia ilości stałej zdolności przesyłowej, którą można dostarczyć

Wtorek, 21 maja 2013 r.

z różnych odnawialnych źródeł energii w ramach zintegrowanego systemu energetycznego UE, oraz do oceny jego potencjalnego wpływu na wystarczalność mocy wytwórczych; zgadza się z analizą Komisji, że stworzenie mechanizmów mocy rezerwowych spowodowałoby znaczne koszty oraz mogłoby zakłócić sygnał cenowy; odnotowuje, że coraz bardziej potrzebne są stabilne ramy polityczne na rzecz zabezpieczenia tych mocy pod względem ekonomicznym oraz na rzecz systemu i usług równoważenia sieci; odrzuca prześciganie się w nieskutecznym i zakłócającym konkurencję dotowaniu poszczególnych źródeł energii i domaga się stworzenia modelu rynku energii ukierunkowanego na długoterminowy cel Unii w zakresie polityki energetycznej i polityki łagodzenia zmiany klimatu, umożliwiającego integrację technologii energii odnawialnej z wewnętrznym rynkiem energii, lecz uznaje, że w ujęciu historycznym pomoc państwa była niezbędna dla rozwoju wszystkich źródeł energii;

28. podkreśla znaczenie opłacalnego wprowadzenia odnawialnych źródeł energii pochodzących z wielkiej sieci oraz z sieci przesyłowej morskiej energii wiatrowej na Morzu Północnym; podkreśla znaczenie inicjatywy na rzecz sieci przesyłowej morskiej energii wiatrowej krajów północnomorskich (NSCOGI) w kontekście zapowiedzenia projektów o mocy przekraczającej 140 GW dotyczących morskich elektrowni wiatrowych; wzywa państwa członkowskie i Komisję do dostarczenia dodatkowego bodźca na rzecz NSCOGI;

29. przypomina, że w ciągu ostatnich 10 lat inwestycje w odnawialne źródła energii stanowiły ponad połowę wszystkich inwestycji w nowe moce wytwórcze i że ich liczba nadal będzie rosła; podkreśla, że duży udział energii odnawialnej w koszyku energetycznym stawia przed istniejącą infrastrukturą sieci ogromne wyzwania i że inwestycje te są niezbędne dla sprostania tym wyzwaniom; zauważa, że w pewnych państwach członkowskich, w których intensywna integracja źródeł energii odnawialnej z siecią odbyła się bez jednoczesnej rozbudowy infrastruktury energetycznej tych państw, bezpieczeństwo dostaw zostało zakwestionowane przez taką intensywną integrację; podkreśla, że według ENTSO-E znaczna część wszystkich wąskich gardeł w europejskich sieciach energetycznych jest związana z przyłączeniem do sieci źródeł energii odnawialnej; podkreśla znaczenie wdrożenia nowych podejść w celu zlikwidowania wąskich gardeł w sieciach dystrybucyjnych, które to podejścia nie zawsze obejmują rozszerzenie lub wzmocnienie sieci; jest przekonany, że korzyści płynące z modernizacji sieci europejskich w związku z jednoczesnym tworzeniem jednolitego rynku energii zrównoważą jej koszty poprzez zapewnienie znacznie skuteczniejszego działania systemu energetycznego UE; wzywa operatorów systemów przesyłowych do zaktualizowania swoich polityk rozwoju sieci w celu uwzględnienia włączenia mocy wytwórczych energii odnawialnej przy utrzymaniu bezpieczeństwa dostaw oraz do wzmocnienia współpracy z operatorami systemu dystrybucyjnego;

30. zauważa, że wiele najlepszych i najbardziej konkurencyjnych miejsc w UE, w których wytwarza się energię odnawialną, znajduje się często w znacznej odległości od ośrodków, w których jest ona zużywana, co sprawia, że optymalne wykorzystanie tych miejsc zależy od rozbudowy sieci przesyłowych i dystrybucyjnych oraz od wzmocnienia transgranicznych połączeń międzysystemowych; zauważa również korzyści zdecentralizowanych dostaw energii odnawialnej w pobliżu ośrodków, w których energia jest zużywana; podkreśla, że jeżeli na miejscu dostępna jest odpowiednia infrastruktura, może to prowadzić do zmniejszenia kosztów, ograniczenia konieczności rozszerzania sieci i uniknięcia zatorów; zwraca uwagę, że Komisja powinna ułatwiać opracowywanie odpowiednich narzędzi modelowania w celu zdefiniowania optymalnego połączenia odległych elektrociepłowni produkujących energię na dużą skalę i instalacji dystrybucyjnych; podkreśla potencjał zintegrowanego podejścia do systemu energetycznego, uwzględniającego zarówno zapotrzebowanie na ciepło i energię elektryczną, jak i podaż; zauważa też potencjał lokalnej produkcji energii odnawialnej, m.in. mikroelektrowni lub spółdzielni obywateli wspólnie inwestujących w produkcję i dostawę energii odnawialnej, takiej jak ogrzewanie geotermalne i energia słoneczna, o czym jest mowa w komunikacie Komisji;

31. uważa, że niewystarczające zdolności sieci i możliwości magazynowania, a także niedostateczna współpraca operatorów sieci przesyłowych mogą przyczyniać się do nieskoordynowanych, transgranicznych przepływów energii do innych państw członkowskich (loop flows), grożących poważnymi awariami, a następnie sprawiać, że do utrzymania bezpieczeństwa energetycznego coraz bardziej konieczne jest ingerowanie w poziom obciążenia, o ile rozwojowi temu nie towarzyszyła niezbędna optymalizacja (np. monitorowanie linii temperatury) oraz rozbudowa sieci w tych państwach członkowskich; jest zaniepokojony stanem rozbudowy i utrzymania infrastruktury sieci w państwach członkowskich; wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia rozbudowy sieci przesyłowych i dystrybucyjnych oraz do wsparcia wzmocnienia współpracy operatorów sieci przesyłowych;

32. podkreśla znaczenie inteligentnych sieci, narzędzi zarządzania popytem i technologii w zakresie magazynowania energii elektrycznej zarówno dla ułatwienia optymalnego włączenia energii ze źródeł odnawialnych do systemu dostaw energii, jak i wyrównania wahań zasilania; przypomina o pilnej potrzebie prowadzenia dalszych badań i upowszechniania rozwiązań w dziedzinie magazynowania energii m.in. na zasadzie współpracy z elektrowniami szczytowo-pompowymi; zauważa, że dalszym badaniom należy poddać przede wszystkim zasobniki o zmiennej prędkości, ponieważ umożliwia ona swobodniejszą regulację prędkości magazynowania i tym samym szybsze i lepiej ukierunkowane przyłączanie; apeluje do państw członkowskich o unikanie podwójnego obciążenia zasobników energii;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

33. uważa, że konieczne są stworzenie transgranicznych rynków bilansujących energii elektrycznej i usług sieciowych oraz szybka rozbudowa europejskiej sieci przesyłowej, z uwzględnieniem transgranicznej integracji magazynowanej energii wodnej zwłaszcza w Skandynawii, Alpach i Pirenejach;

34. podkreśla, że w odniesieniu do planowanego rozwoju sektora energii odnawialnej główną rolę musi odgrywać energia wodna, przede wszystkim jako wyrównanie coraz bardziej zmiennej produkcji energii odnawialnej oraz jako rozwiązanie w zakresie magazynowania energii przy użyciu zbiorników pompowych; podkreśla, że w tym celu należy w pełni wykorzystać istniejący potencjał rozwoju produkcji energii wodnej oraz wykorzystania zbiorników pompowych w UE;

35. uznaje, że infrastruktura gazowa będzie odgrywała ważną rolę w rozwoju energii ze źródeł odnawialnych w całej Europie; zwraca uwagę, że biogazem – jako energią odnawialną – można obecnie z łatwością zasilać, jak biometanem, istniejącą infrastrukturę sieci gazowej oraz że nowe technologie takie jak „energia-wodór” i „energia-gaz” będą sprzyjać realizacji przyszłych ram na rzecz gospodarki niskoemisyjnej poprzez wykorzystanie istniejącej i nowej infrastruktury, którą należy promować i rozwijać;

36. jest zdania, że ICT będą w przyszłości pomagać w zarządzaniu popytem i podażą na energię oraz w zwiększaniu aktywności konsumentów na tym rynku; wzywa Komisję, by zgodnie z trzecim pakietem dotyczącym rynku wewnętrznego energii szybko przedłożyła wnioski w sprawie rozwoju, promowania i standaryzacji inteligentnych sieci energii elektrycznej i inteligentnych liczników, co w znacznym stopniu umożliwi zaangażowanie większej liczby uczestników rynku i zwiększy potencjalne synergie w ramach wdrażania, rozwoju i utrzymywania sieci telekomunikacyjnych i energetycznych; zwraca się do Komisji Europejskiej o skupienie się na badaniach i rozwoju w tej dziedzinie; podkreśla, że oprócz bezpieczeństwa dostawców w zakresie planowania istotną rolę musi przy tym odgrywać również akceptacja ze strony konsumentów, którzy powinni być głównymi beneficjentami inteligentnych liczników i których prawa do ochrony danych muszą być zapewnione zgodnie z nową dyrektywą o ochronie danych; wzywa Komisję do dokładnej oceny kosztów i korzyści związanych z rozpowszechnianiem inteligentnych liczników oraz ich wpływu na różne grupy konsumentów; uznaje, że zaangażowanie konsumentów ma kluczowe znaczenie dla powodzenia rozpowszechniania inteligentnych liczników;

37. zauważa, że sam sektor ICT, który jest głównym konsumentem energii elektrycznej i dysponuje w UE centrami danych odpowiadającymi za maksymalnie 1,5 % łącznego zużycia energii oraz w którym konsumenci są coraz bardziej świadomi śladu węglowego wykorzystywanych przez siebie usług IT i usług w modelu chmury obliczeniowej, może stać się wzorowym modelem promowania efektywności energetycznej i energii odnawialnej;

38. zwraca uwagę, że w niektórych regionach, a zwłaszcza w małych społecznościach i na wyspach, wykorzystanie wiatraków i paneli fotowoltaicznych spotkało się ze sprzeciwem ze strony społeczeństwa; podkreśla, że wiatraki i panele fotowoltaiczne są postrzegane jako mające negatywny wpływ na przemysł turystyczny oraz na charakter i formę krajobrazu wiejskiego/wyspiarskiego;

39. podkreśla, że w przypadku gdy obywatele sami wytwarzają energię odnawialną za pośrednictwem własnych modeli spółdzielczych lub społecznościowych, społeczna akceptacja jest większa, co z kolei skraca czas planowania wdrażania i promowania lepszego rozumienia przez społeczeństwo transformacji energetyki;

40. podkreśla, że dalszy rozwój energii odnawialnej i budowa wszelkich innych instalacji wytwarzających energię i infrastruktury zmieni krajobraz w Europie; podkreśla z naciskiem, że nie może to doprowadzić do szkód ekologicznych, w tym w obszarach Natura 2000 i obszarach chronionego krajobrazu; uważa, że społeczną akceptację dla infrastruktury energii odnawialnej mogą zapewnić przejrzyste i skoordynowane procedury w zakresie planowania przestrzennego, budownictwa i zezwoleń, którym będą towarzyszyć obowiązkowe i terminowe konsultacje społeczne, w których od samego początku będą uczestniczyć wszystkie zainteresowane strony, w tym na szczeblu lokalnym; podkreśla, że udział obywateli i zainteresowanych stron, takich jak spółdzielnie, może pomóc w uzyskaniu poparcia publicznego, podobnie jak informowanie o możliwych korzyściach dla lokalnych gospodarek;

Wzmocnienie pozycji konsumentów

41. widzi potrzebę dalszych działań na rzecz zwiększenia akceptacji społecznej dla odnawialnych źródeł energii; jednocześnie stwierdza, że skutecznym działaniem w tym zakresie będzie kreowanie holistycznego podejścia w odniesieniu do producenta-konsumenta, tj. prosumenta, który świadomie będzie zarządzał procesem wykorzystania energii;

42. podkreśla znaczenie odnawialnych źródeł energii występujących lokalnie dla zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii; uznaje, że wykorzystanie energii odnawialnej na małą skalę stanowi dla poszczególnych gospodarstw domowych, branż i społeczności szansę na stanie się producentami energii, a tym samym na poznanie skutecznych sposobów produkcji i zużycia energii; podkreśla znaczenie mikrogeneracji dla zwiększenia efektywności energetycznej;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

podkreśla, że wykorzystanie energii odnawialnej na małą skalę może prowadzić do znacznego zmniejszenia rachunków za energię oraz do stworzenia nowych modeli biznesowych i miejsc pracy;

43. w tym kontekście odnotowuje znaczenie stymulowania lokalnych spółdzielni na rzecz energii odnawialnej dla zwiększenia uczestnictwa obywateli i dostępności energii odnawialnej oraz dla generowania inwestycji finansowych;

44. podkreśla, że mądre połączenie produkcji energii odnawialnej na małą skalę, magazynowania, zarządzania popytem i efektywności energetycznej może doprowadzić do mniejszego wykorzystania lokalnych sieci w okresach szczytowego obciążenia energetycznego, co z kolei spowoduje zmniejszenie ogólnych kosztów inwestycyjnych ponoszonych przez operatorów systemów dystrybucyjnych;

45. zauważa, że warunkiem wstępnym wydajnego lokalnego zużycia i wydajnej lokalnej produkcji energii, zarówno z perspektywy „prosumenta”, jak i sieci dystrybucyjnej, jest rozpowszechnianie inteligentnych liczników, a ogólniej rzecz ujmując, inteligentnych sieci;

46. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź przedłożenia przez Komisję komunikatu w sprawie technologii energetycznych oraz innowacji ukierunkowanych na mikrogenerację;

47. jest zdania, że polityka regionalna UE ma do odegrania kluczową rolę w propagowaniu produkcji energii odnawialnej i efektywności energetycznej na skalę ogólnoeuropejską oraz w zakresie usług energetycznych i przesyłu energii; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wkład polityki spójności i polityki regionalnej w stymulację stosowania energii odnawialnej stopniowo rośnie, w dążeniu do zapewnienia, by energia odnawialna w pełni przyczyniała się do osiągnięcia celów polityki energetycznej UE, a cele te były wdrażane w całej UE; uważa, że szczególnie ważne jest takie ukierunkowanie polityki europejskiej, aby zapewnić odpowiednio wysoki poziom finansowania okresie 2014-2020;

48. wspiera wielopoziomowy system zarządzania oraz zdecentralizowane podejście do polityki energetycznej i energii odnawialnej, co powinno obejmować między innymi Porozumienie Burmistrzów oraz dalszy rozwój inicjatywy dotyczącej inteligentnych miast, jak również propagowanie najlepszych rozwiązań na szczeblu regionalnym i lokalnym za pomocą kampanii informacyjnych;

49. wskazuje, że rolnictwo i obszary wiejskie mają potencjał do wytwarzania znacznej części odnawialnych źródeł energii i dlatego polityka rolna i polityka w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich powinny wspierać produkcję energii odnawialnej;

50. docenia znaczenie promowania rozwoju alternatywnych źródeł energii w gospodarstwach rolnych, zwłaszcza na małą skalę, i zachęca do ich rozwoju, oraz upowszechniania odpowiednich metod wśród rolników i konsumentów;

51. podkreśla wkład, jaki współpraca między rolnikami może wnieść w osiągnięcie pozytywnego rezultatu w polityce wspierania źródeł odnawialnych;

52. wzywa Europejski Bank Inwestycyjny do utworzenia funduszy odnawialnych poprzez pośredników finansowych, aby zapewnić niezbędny kapitał początkowy i wsparcie techniczne dla umieszczania w gospodarstwach rolnych instalacji, należących do społeczności i służących do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła ze źródeł odnawialnych na mikro- i niewielką skalę, z których zyski mogłyby być inwestowane w dodatkowe projekty;

Współpraca międzynarodowa i handel

53. przypomina, że przewiduje się, iż deficyt handlowy UE spowodowany importem paliw kopalnych zwiększy się w kolejnych latach, a zależność od importowanych paliw kopalnych wiąże się z coraz większym ryzykiem politycznym, gospodarczym i środowiskowym; w związku z tym podkreśla rolę odnawialnych źródeł energii w obrębie państw UE w odniesieniu do bezpieczeństwa dostaw i przywrócenia dodatniego bilansu handlowego z krajami eksportującymi ropę naftową i gaz ziemny, dlatego podkreśla, że w dążeniu do bezpieczeństwa energetycznego UE te odnawialne źródła energii powinny odgrywać większą rolę;

54. ma świadomość tego, że rynki energii odnawialnej na świecie rosną, co przyniesie pozytywne skutki w zakresie przemysłu europejskiego, tworzenia miejsc pracy, kosztów i dalszego rozwoju istniejących i nowych technologii na świecie i w UE, pod warunkiem, że unijne ramy polityczne i regulacyjne dotyczące energii odnawialnej pozostaną przewidywalne i pomogą przedsiębiorstwom specjalizującym się w czystych technologiach w utrzymaniu przewagi konkurencyjnej i wiodącej pozycji wobec ich globalnych odpowiedników; uznaje, że państwa nienależące do OECD będą ważnymi partnerami handlowymi z uwagi na duży potencjał w zakresie rozwoju sektora energii odnawialnej;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

55. podkreśla, że niedozwolone zakłócanie konkurencji na rynku jest nie do przyjęcia, ponieważ tylko uczciwa konkurencja w UE jest w stanie zapewnić rozsądny poziom cen dla technologii energii odnawialnej; wzywa Komisję, by jak najszybciej zakończyła bieżące postępowania z zakresu nieuczciwych praktyk; zwraca uwagę, że wolne i otwarte rynki światowe zapewniają najlepsze warunki rozwoju energii odnawialnej; podkreśla, że należy pozbyć się kolejnych ograniczeń w handlu; apeluje do Komisji, by nie wprowadzała żadnych nowych barier handlowych dla gotowych produktów i elementów technologii wykorzystywanych w sektorze energii odnawialnej; wzywa Komisję do podjęcia działań w celu zaradzenia problemowi barier handlowych, zapewnienia uczciwej konkurencji, udzielenia pomocy przedsiębiorstwom UE w uzyskaniu dostępu do rynków poza UE oraz do zlikwidowania rzekomych zakłóceń w handlu, w tym w odniesieniu do bezprawnej pomocy państwa;

56. ponadto wzywa Komisję do intensywnego monitorowania przypadków wykorzystania w tym obszarze nieuzasadnionych barier pozataryfowych, dotacji i środków dumpingowych przez partnerów handlowych;

57. wzywa Komisję do uwzględnienia Umowy Światowej Organizacji Handlu o Technologii Informacyjnej oraz zbadania możliwości rozpoczęcia prac nad umową o wolnym handlu w zakresie technologii środowiskowych, ustanawiającej wolny od taryf handel produktami technologicznymi środowiskowymi;

58. podkreśla, że strategia ta powinna również zachęcać do wprowadzania ułatwień w handlu w celu wspierania starań w tym obszarze czynionych przez kraje rozwijające się oraz w celu umożliwienia wykorzystania odnawialnych źródeł energii jako towarów handlowych;

59. podkreśla, że handel odgrywa ważną rolę w zapewnianiu zrównoważonego charakteru produkcji i finansowania energii odnawialnej; przypomina, że importowana bioenergia i agropaliwa powinny być zgodne z unijnymi kryteriami zrównoważonego rozwoju, które należy jasno określić; w tym celu zachęca Komisję do wprowadzenia pośredniego użytkowania gruntów jako dodatkowego kryterium; zaleca włączenie do umów w sprawie handlu uregulowania kwestii wylesienia i degradacji lasów oraz przepisów zachęcających do należytego gospodarowania gruntami i wodą; zachęca Komisję do dalszych negocjacji z odnośnymi państwami trzecimi w sprawie dobrowolnych umów o partnerstwie, w ramach których zabrania się nielegalnego pozyskiwania drewna;

60. podkreśla konieczność ściślejszej współpracy w zakresie polityki energetycznej, w tym w dziedzinie energii odnawialnych, z państwami sąsiadującymi z UE oraz konieczność efektywniejszego wykorzystania potencjału w zakresie handlu energią odnawialną; podkreśla znaczenie odpowiedniej infrastruktury, która ułatwi współpracę zarówno w obrębie UE, jak również z państwami sąsiadującymi z UE; podkreśla, że współpraca w zakresie energii odnawialnej powinna uwzględniać odpowiednie cele polityczne UE; podkreśla, że w szczególności w regionie Morza Śródziemnego istnieją duże możliwości pozyskiwania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych; przypomina o potencjale przedsięwzięć innych niż krajowe, takich jak Desertec, Medgrid i Helios oraz dalszego rozwoju sektora energii wodnej w Norwegii i Szwajcarii, w tym o jego potencjale dla celów równoważenia sieci; zwraca również uwagę na istotną lokalną wartość dodaną takich dużych przedsięwzięć w dziedzinie energii odnawialnej;

61. podkreśla, że współpraca międzynarodowa powinna być oparta na solidnych ramach regulacyjnych i na unijnym dorobku dotyczącym odnawialnych źródeł energii, np. tak, jak to ma miejsce w ramach Wspólnoty Energetycznej, tak aby zwiększyć stabilność i wiarygodność tej współpracy;

62. wzywa do podjęcia skoordynowanych działań z innymi wiodącymi w dziedzinie technologii krajami (USA i Japonia), aby odpowiedzieć na pojawiające się wyzwania, takie jak niedobór surowców czy metale ziem rzadkich, które negatywnie wpływają na wdrażanie technologii w dziedzinie odnawialnych źródeł energii;

63. podkreśla konieczność prowadzenia przez UE bliskiej współpracy naukowej oraz przyjęcia jasnej polityki współpracy w zakresie badań i innowacji w dziedzinie energii odnawialnej z partnerami międzynarodowymi, a zwłaszcza z państwami BRICS;

Innowacje, badania i rozwój oraz polityka przemysłowa

64. zauważa, że Europa musi wykorzystać swoje możliwości przemysłowe oraz potencjał sektora badawczo-rozwojowego, aby utrzymać wiodącą rolę pod względem technologii w dziedzinie energii odnawialnej; podkreśla potrzebę ułatwienia konkurencyjności w odniesieniu do działalności i internacjonalizacji MSP oraz dążenia do zmniejszenia przeszkód biurokratycznych w takich działaniach; zaznacza, że jedynie innowacje będące wynikiem badań i rozwoju mogą zapewnić Europie pozycję technologicznego lidera na rynkach technologii związanej z energią odnawialną; podkreśla potrzebę zapewnienia pewności dla inwestorów prywatnych; wzywa Komisję do promowania strategii przemysłowej na rzecz technologii energetycznych, obejmującej w szczególności technologie oparte na odnawialnych źródłach energii, w celu zapewnienia przywództwa technologicznego Unii Europejskiej w dziedzinie technologii energetycznych, a zwłaszcza w dziedzinie energii odnawialnej;

65. podkreśla pozycję UE jako lidera przemysłowego w technologiach w dziedzinie lądowej energii wiatrowej oraz ogromny potencjał europejskiego przemysłu energii morskiej, umożliwiające reindustrializację państw członkowskich graniczących z Morzem Bałtyckim i Morzem Północnym;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

66. podkreśla, że placówki oświatowe zdolne do kształcenia wykwalifikowanych pracowników oraz nowego pokolenia naukowców i wynalazców w dziedzinie technologii energii odnawialnej mają priorytetowe znaczenie; przypomina w tym kontekście o ważnej roli programu „Horyzont 2020”, a także Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii w procesie likwidacji luki między kształceniem, badaniami a wdrażaniem w sektorze energii odnawialnej;
67. zwraca szczególną uwagę na współpracę pomiędzy europejskimi mechanizmami ochrony patentowej w dziedzinie energii odnawialnej w celu ułatwienia dostępu do cennej i niewykorzystanej własności intelektualnej; podkreśla potrzebę jak najszybszego wdrożenia planowanego europejskiego patentu w dziedzinie energii odnawialnej;
68. uważa, że należy zwiększyć skuteczność ukierunkowanych badań i rozwoju za pomocą istniejących instrumentów, i jest zaniepokojony tym, że w niektórych gałęziach sektora energii odnawialnej zaniedbano badania i rozwój, co doprowadziło po części do trudności gospodarczych; podkreśla, że w celu utrzymania lub osiągnięcia konkurencyjności oraz zapewnienia trwałego cyklu życia istniejących technologii konieczne są inwestycje w dalszy rozwój innowacyjnych, powstających i istniejących technologii oraz w integrację systemów transportowego i energetycznego; podkreśla konieczność inwestycji w badania i rozwój energii odnawialnej, w szczególności pod względem wydajności, efektywności i ograniczenia śladu przestrzennego;
69. wzywa Komisję i państwa członkowskie do inwestowania w badania oparte na wykorzystaniu energii odnawialnej w zastosowaniach przemysłowych, na przykład w branży motoryzacyjnej;
70. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź przedłożenia przez Komisję w 2013 r. komunikatu w sprawie polityki w dziedzinie technologii energetycznych; wzywa Komisję, aby podczas wdrażania odpowiednich części strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (EPSTE) skupiła się na technologiach, które przyczyniają się do zwiększenia konkurencyjności energii odnawialnej oraz jej włączenia do systemu energetycznego, na przykład na zarządzaniu siecią, technologiach magazynowania energii lub ogrzewaniu i chłodzeniu ze źródeł odnawialnych, nie dyskryminując przy tym sprawdzonych i od dawna stosowanych technologii energii odnawialnej;
71. podkreśla, że badania mają kluczowe znaczenie dla rozwoju i przystępności nowych i czystych technologii; uważa, że plan EPSTE może w istotny sposób przyczynić się do przystępności i konkurencyjności technologii w dziedzinie energii odnawialnej;

Europejskie ramy promowania energii odnawialnej

72. podkreśla, że państwa członkowskie korzystają obecnie z wielu różnych systemów wsparcia; zaznacza, że wsparcie to doprowadziło do znacznego wzrostu, w szczególności gdy systemy wsparcia są dobrze opracowane, jednak niektóre systemy wsparcia zostały źle skonstruowane i okazały się niedostatecznie elastyczne, aby dostosować się do malejących kosztów niektórych technologii, i po części stworzyły nadmiar mocy produkcji, który stanowi poważne obciążenie finansowe dla konsumentów; z zadowoleniem zauważa, że dzięki tym dotacjom osiągnięcie konkurencyjności niektórych źródeł energii odnawialnej w porównaniu z konwencjonalnymi metodami produkcji było możliwe na niektórych obszarach, np. o korzystnym położeniu geograficznym, gdzie dostęp do kapitału jest dobry, a obciążenie administracyjne najniższe lub stosuje się zasady ekonomii skali;
73. podkreśla, że w niektórych państwach członkowskich ingerencja państwa i inne czynniki, jak wzrost cen paliw kopalnych, doprowadziły do zwiększenia detalicznej ceny energii elektrycznej dla konsumentów i dla przemysłu; przypomina, że w 2010 r. 22 % gospodarstw domowych w UE miało obawy, że nie będą w stanie uregulować rachunku za energię elektryczną, i zakłada, że od tego czasu sytuacja mogła się pogorszyć; podkreśla, że każdego powinno być stać na energię i że nie można narażać na szwank konkurencyjności przemysłu; wzywa państwa członkowskie do podjęcia niezbędnych działań w celu zapewnienia skutecznej ochrony konsumentów o niskich dochodach i jednoczesnego podnoszenia świadomości społecznej na temat potencjału działań służących zwiększeniu energooszczędności i efektywności energetycznej; dodaje również, że konsumenci muszą odnieść korzyści ze spadku cen hurtowych;
74. przestrzega przed tym, że zbyt wysokie kwoty wsparcia mogą poprzez nadmierną rekompensatę hamować postęp technologiczny i utrudniać integrację rynkową, ponieważ osłabiają one zachętę do rozwoju innowacyjnych i tanich produktów; zauważa, że inteligentne opracowanie mechanizmów wsparcia, umożliwiające reagowanie na sygnały rynkowe, jest niezbędne dla uniknięcia nadmiernej kompensacji; uważa, że szybkie zastosowanie systemów, które wystawiają producentów na ryzyko związane z cenami rynkowymi, sprzyja konkurencyjności technologii i ułatwia integrację na rynku;

Wtorek, 21 maja 2013 r.

75. jest przekonany, że Komisja powinna wesprzeć państwa członkowskie w identyfikacji najbardziej opłacalnych odnawialnych źródeł energii oraz sposobu optymalnego wykorzystania ich potencjału; przypomina, że polityka optymalna pod względem kosztów różni się w zależności od wzorca popytu, potencjału podaży i okoliczności gospodarczych na szczeblu lokalnym;

76. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź opracowania przez Komisję wytycznych w sprawie sprawdzonych praktyk oraz reformy krajowych przepisów dotyczących wspierania rozwoju energii odnawialnej; wzywa Komisję do jak najszybszego przedłożenia tych wytycznych, aby zapewnić, że różne systemy krajowe nie zakłócają konkurencji oraz nie tworzą przeszkód handlowych ani inwestycyjnych w UE celem wsparcia przewidywalności i opłacalności oraz uniknięcia nadmiernego dotowania; wzywa w związku z tym Komisję do dopilnowania, aby państwa członkowskie w pełni przestrzegały dobrodruku prawnego w zakresie rynku wewnętrznego; jest przekonany, że wytyczne w sprawie sprawdzonych praktyk są ważnym krokiem w kierunku zapewnienia prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku energii, i uważa, że wytyczne te można by uzupełnić oceną opłacalności obecnych krajowych systemów wsparcia, przy uwzględnieniu różnych technologii, które obejmują, aby zapewnić lepszą porównywalność i koordynację w zakresie stopniowej i postępującej konwergencji pomiędzy krajowymi mechanizmami wsparcia; jest również przekonany, że wdrożenie tych wytycznych na szczeblu państw członkowskich będzie miało kluczowe znaczenie dla uniknięcia zmiany czy też likwidacji krajowych systemów wsparcia z mocą wsteczną, gdyż byłby to katastrofalny sygnał dla inwestorów oraz mogłoby to spowodować poważne problemy ekonomiczne dla osób prywatnych, które zainwestowały w sektor energii odnawialnej w oparciu o takie systemy; podkreśla, że wdrożenie wytycznych powinno być zapewnione przez państwa członkowskie i że dozwolone powinno być przyjmowanie szczególnych systemów wsparcia, umożliwiających udostępnianie zasobów lokalnych i regionalnych;

77. w związku z różnorodnością systemów wsparcia w państwach członkowskich dostrzega konieczność przyspieszenia dyskusji na temat zwiększenia konwergencji i odpowiedniego europejskiego systemu wsparcia na okres po 2020 r; jest przekonany, że w perspektywie długofalowej bardziej zintegrowany system wspierania rozwoju energii odnawialnej na poziomie UE, uwzględniający wszystkie różnice regionalne i geograficzne oraz istniejące inicjatywy ponadnarodowe i wpisujący się w ogólne wysiłki na rzecz obniżenia emisyjności, mógłby umożliwić uwolnienie całego potencjału energii odnawialnej w najbardziej opłacalny sposób oraz zaistnienie warunków uczciwej konkurencji; zauważa, że istniejąca dyrektywa w sprawie promowania energii odnawialnej umożliwia rządów korzystanie ze wspólnych systemów wsparcia; zauważa, że doświadczenia niektórych państw europejskich pokazują, w jaki sposób wspólne podejście stosowane na zintegrowanym rynku energii elektrycznej umożliwia wprowadzanie przynoszących wzajemne korzyści innowacji między systemami krajowymi; zwraca się do Komisji o ocenę, w kontekście ram po roku 2020, czy europejski mechanizm wsparcia w zakresie energii odnawialnej umożliwi uwolnienie całego potencjału energii odnawialnej w bardziej opłacalny sposób i w jaki sposób mogłaby działać postępująca konwergencja;

78. podkreśla korzyści płynące z wymiany najlepszych praktyk pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie mechanizmów wsparcia; zwraca uwagę, że w Wielkiej Brytanii i we Włoszech ogłoszono ostatnio zmianę formy systemu wsparcia z systemu kwotowego na system gwarantowany, ponieważ dowody z podobnych lokalizacji geograficznych pokazują, że modele wsparcia gwarantowanego są mniej kosztowne; wzywa Komisję do uwzględnienia tych aspektów w jej obecnej analizie ⁽¹⁾ oraz w jej kolejnym wniosku dotyczącym wytycznych;

79. proponuje oprzeć się na inicjatywach, takich jak wspólny system wsparcia wdrożony przez Norwegię i Szwecję, w celu ustanowienia krok po kroku, w stosownych przypadkach, regionalnych wspólnych systemów wsparcia zorientowanych wokół wspólnych rynków energetycznych takich jak Nord Pool;

80. wzywa władze budżetowe do przekazania Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) środków finansowych na wykonywanie jej zadań i realizację celów zapisanych w rozporządzeniu w sprawie integralności, przejrzystości i efektywności hurtowego rynku energii; zauważa, że jest to konieczne dla powstania zintegrowanego i przejrzystego wewnętrznego rynku energii elektrycznej i gazu do 2014 r.;

o

o o

81. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ COM(2012)0271 i dokumenty towarzyszące; SEC(2008)0057; IEE Studies Reshaping (Quo(ta) vadis, Europe?).